

Ключови заявления за Международната китайскоговоряща конференция през 2021 г.

**Трябва да вървим в пътя на живота,
за да живеем чрез дървото на живота, съгласно духа,
а не в пътя на смъртта, живеейки чрез дървото на познанието
за правилно и неправилно, съгласно егото.**

**Органичната функция на църквата е предназначена за изграждането на църквата
като органичното Тяло Христово, пълнотата на Онзи, Който изпълва всичко във всичко.**

**Трябва да подражаваме на апостола и да въвеждаме местните църкви
в общението на Тялото Христово. Също така трябва да следваме в стъпките на апостола
и да въвеждаме всички светии в смесения живот на цялото Тяло Христово.**

**Най-важният елемент в учението на апостолите е свързан с Триединния Бог, Който е преминал
през процес, за да може да раздава Себе Си като всесъдържащият животворящ Дух, в Своите
избрани хора, така че те да бъдат въведени в органичен съюз и да приемат божественото
преливане и по този начин да се превърнат в Божии синове и части на Христос.
В резултат на това те могат да се превърнат в Тяло Христово, за да изразяват Христос.**

**Конспекти за съобщенията
за Международната китайскоговоряща конференция
на 13-14 февруари, 2021**

**ГЛАВНА ТЕМА:
СЪЩИНСКОТО И ОРГАНИЧНО ИЗГРАЖДАНЕ
НА ЦЪРКВАТА КАТО ТЯЛО ХРИСТОВО**

Първо съобщение

Същинската същност на църквата за нейното органично съществуване

Пасажи от Писанията: 1 Йн. 1:2; Йн. 1:12-13; 3:29-30; 12:24; Бит. 2:21-23; 1 Кор. 12:12, 28

I. Същинската същност на църквата е божественият живот, който заражда църквата – 1 Йн. 1:2; 5:1:

- А. Същинската същност на църквата е божественият живот, неразрушимият живот, който преминалият през процес Триединен Бог е раздал в нас, и който Той продължава да раздава в нас понастоящем. Този божествен живот всъщност е преминалият през процес Триединен Бог, Който раздава Себе Си понастоящем – Йн. 14:6; 10:10б; 1 Кор. 15:45б; Римл. 8:2, 10, 6, 11; 2 Кор. 5:4:
1. Божественият живот ни заражда чрез новораждането на Духа в нашия дух. Божественият Дух ражда човешкия дух и тези два духа се сливат като един – Йн. 3:3, 5-6; Римл. 8:16; 1 Кор. 6:17.
 2. Когато се новораждаме, ние ставаме Божии деца като невеста на Христос, Който е Младоженецът, за Негово нарастване, типизирано от Ева като половинка на Адам – Йн. 1:12-13; 3:29-30; Бит. 2:21-23:
 - а. Преди да се появи Ева, тя беше едно от ребрата на Адам, тя беше част от Адам. Съгласно това откровение можем да кажем, че преди своето появяване, църквата беше част от Христос. Както членовете на нашето физическо тяло са наши части, така членовете на Христос са Негови части – стих. 21-23; Еф. 1:3-6; 1 Кор. 12:12; Римл. 12:5; вж. Деян. 9:5.
 - б. Както Адамовото ребро вложи живот в Ева, за да я превърне в половинка на Адам, така Христовият вечен, божествен, неразрушим живот влага живот в нас, за да ни превърне в Своя половинка – Бит. 2:22; Евр. 7:16; 1 Кор. 15:45б; Римл. 8:2.
- Б. Христос стана същинската същност на църквата чрез освобождаването на Своя божествен живот като житното зърно, което падна в земята и умря в нея за Свое умножаване – Йн. 12:24; Лк. 12:49-50.
- В. Христос стана същинската същност на църквата чрез влагането на Своя божествен живот като първородният Божи Син във възкресението Си, за да може Бог да има множество синове, които да са многото братя на Христос – 1 Петр. 1:3; Римл. 8:29; Евр. 2:11-12.
- Г. Многото братя на Христос са многото Негови пръчки, присадени в Него като истинската лоза във вселената, за да принасят много плод за Неговото уголемяване в Неговото разпространяване, така че да могат да изразяват Триединния Бог като Негов организъм. Когато пръчките на лозата получават достатъчно снабдяване от животворящия Дух като жизнения сок на Христос, те дават плод, който е преливането на вътрешното снабдяване на живота – Йн. 15:1, 4-5, 16, 8; Римл. 11:17, 24.
- Д. Този организъм на Триединния Бог е органичното Тяло Христово, състоящо се от Неговите много братя като много части на Неговото органично Тяло – Еф. 1:22-23; Римл. 12:5.

II. Трябва да виждаме и да преживяваме органичното съществуване на църквата – Еф. 1:17:

- А. Църквата съществува във вселената като вселенската църква на Бога за Неговото вселенско изражение, като Божията пълнота – 1 Кор. 10:32; 12:28; Еф. 3:19б.
- Б. Църквата се разпространява в множество местности по земята като многото местни църкви, които да бъдат Неговите местни изражения – Откр. 1:4, 11:

1. В 1 Коринтяни 12:28 Павел поставя на едно място апостолите (които са вселенски), пророците и учителите (които са както вселенски, така и местни) и дяконите и старейшините (които са местни). Това означава, че в този стих думата *църква* означава вселенската църква и всички местни църкви.
2. В Божиите очи вселенската църква и всички местни църкви са просто „църквата“. Преминалият през процес Триединен Бог, Който раздава Себе Си понастоящем, е един; Той е самата същност на църквата. Затова, от гледна точка на своя вселенски и местен аспект, тази църква е една.

В. Когато се завърнем към същинската същност на църквата за нейното органично съществуване, ние няма да говорим неправилно относно погрешното учение, че местните църкви могат да се различават една от друга. Всички църкви са уникални, те са един организъм на преминалия през процес и раздаващ Себе Си Триединен Бог.

Г. Съгласно Писанията, практичното седемкратно единство означава да бъдем 1) едно в учението (1 Кор 4:17; 7:17; 16:1; Деян. 2:42; Римл. 16:17; 1 Тим. 1:3-4; 6:3; Еф. 4:13-14), 2) едно в практикуването (1 Кор. 11:16; 14:33б-34), 3) едно в мисленето (Фил. 2:2, 5-8; 4:2; 1 Кор. 1:10), 4) едно в говоренето (Римл. 15:6; 1 Кор. 1:10) и 5), 6) и 7) едно по същност, външност и изражение (Откр. 1:11-12).

Ш. Трябва постоянно да упражняваме духа си (1 Тим. 4:7) и да обръщаме сърцето си към Господа (2 Кор. 3:16-18), за да можем да стоим в пътя на живота в реалността на същинската същност на църквата за нейното органично съществуване:

А. Трябва да ходим в пътя на живота, за да живеем чрез дървото на живота според духа, а не в пътя на смъртта, живеейки чрез дървото за познанието на правилното и неправилното съгласно егото – Бит. 2:9; Римл. 8:4, 6; 2 Кор. 2:13; Мт. 16:24.

Б. Ние стоим в пътя на живота, като обичаме Господа до краен предел. Да повярваме в Господа означава да Го приемем като живот. Да обичаме Господа означава да Му се наслаждаваме като живот – Мк. 12:30; Пес. 1:4а.

В. Любовта между нас и Господа зависи от нашите мисли:

1. Във 2 Коринтяни 11:2 Павел казва, че ни е сгодил за един мъж, за да ни представи като чиста девица на Христос, с подobaваща любов към Него, за да Му се наслаждаваме. След това в 3-ти стих Павел ни казва, че мислите ни могат да се покварят и да отпаднат от простата и чистотата към Христос.
2. Следните симптоми на проблеми, свързани с мислите на човека, представляват пречки към наслаждението на Христос като живот:
 - а. Първият симптом на проблеми, свързани с мислите на човека, е закоравяването на мислите – 3:14.
 - б. Вторият симптом на проблеми, свързани с мислите на човека, е заслепяването от Сатана – 4:4.
 - в. Третият симптом на проблеми, свързани с мислите на човека, е бунтуването – 10:4-5.
 - г. Четвъртият симптом на проблеми, свързани с мислите на човека, е покварата – 11:3.
3. Трябва да се молим така: „О, Господи, изследвай мислите ми и ги избави, за да могат те да се съсредоточат единствено и само върху Тебе“ – Римл. 8:6; Пс. 139:23-24.
4. За да се наслаждаваме на Христос като на същинската същност на църквата, трябва да имаме пламенна любов към Него, като Му отдаваме първото място във всичко – Откр. 2:4-5, 7; Кол. 1:18б; Римл. 12:11; 2 Тим. 1:6-7.

Г. Нека постоянно да получаваме милостите на нашия Бог (Евр. 4:16; Лк. 1:78-79), така че да пребъдваме в пътя на живота, в линията на живота и в поддържането на живота, като се наслаждаваме на Христос като дървото на живота в течението на живота за Божието изграждане в живота чрез нашия растеж в живота. Това означава да пребъдваме в същинската същност на църквата за нейното съществуване (Бит. 2:9; Откр. 22:1-2; Римл. 8:6; Еф. 4:15-16; Кол. 2:19; Йн. 6:57, 63; 7:38-39; 20:22).